(906) "धूञ् कम्पने" (V-स्वादिः-1255. अक. वेट्. उभ.)

'धूनयति धवति धवते, धुनोति धुनुते, धुनाति च धुनीते ।
धूनोति धूनुते स्युः पदानि कम्पे, विधूनने धुवति ॥' (श्लो. 26) इति देवः ।

धावकः-विका,	[1]धूनकः-निका,	[2]दुधूषकः-षिका,	दोधूयकः-यिका ;
[3]धोता-धविता-त्री,	धूनयिता-त्री,	दुधूषिता-त्री,	दोधूयिता-त्री ;
[4]धून्वन्-ती,	[5]धूनयन्-न्ती,	दुधूषन्-न्ती ;	—
धोष्यन्-धविष्यन्-न्ती-ती,		दुधूषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
धून्वानः,	—	दुधूषमाणः,	[A]दोधूयमानः ;
धोष्यमाणः-धविष्यमाणः,	—	दुधूषिष्यमाणः,	दोधूयिष्यमाणः ;
प्रधूः-प्रध्वौ-प्रध्वः ;		—	—
[6]धूतम्-[B]धूतः-धूतवान्,	धूनितः,	दुधूषितः,	दोधूयितः-तवान् ;
[7]धवः, [8]धवनः, [9]परिधावी,	धूनः,	दुधूषुः,	दोधुवः ;
धोतव्यम्-धवितव्यम्,	धूनयितव्यम्,	दुधूषितव्यम्,	दोधूयितव्यम् ;

---

1. 'धूञ्प्रीञोर्नुग्वक्तव्यः' (वा. 7-3-37) इति ण्यन्ते सर्वत्र नुगागमः । लघूपधत्वाभावान्न गुणः ।
2. पुरस्तात् प्रतिषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यात् 'सनि ग्रहगुहोश्च' (7-2-12) इतीण्निषेधः । 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वान्न गुणः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
3. 'स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा' (7-2-44) इति वलादेरार्धधातुकस्येड्विकल्पः । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।
4. शतरि, 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्ययः । 'हुश्नुवोः सार्वधातुके' (6-4-87) इति यण् । एवं धून्वानः इत्यत्रापि प्रक्रिया ज्ञेया ।
5. ण्यन्तात् 'निगरणचलनार्थेभ्यः—' (1-3-87) इति नित्यं शतैव । न शानच् ।
6. निष्ठायाम्, 'श्युकः क्किति' (7-2-11) इति नित्यमिण्निषेधः ।
7. धूनयति = कम्पयतीत्यर्थेऽन्तर्भावितण्यन्तादस्मात् कर्तरि पचाद्यचि रूपमेवम् ।
8. निमित्तभेदेनास्य धातोरकर्मकत्वे, 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्' (3-2-148) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्प्रत्ययः ।
9. ताच्छील्ये णिनिप्रत्यये रूपमेवम् ।

A. 'दोधूयमानं विविधोर्मियोगात् छायागरुत्मन्तमवेक्ष्य भीताः ।' या.अ. 18. 96.

B. 'कुब्जा कृतारिबलमैक्षत वृण्वती सा
पात्रं समीरधुतसौरभधूतभृङ्गम् ॥' धा. का. 2. 68.